

РЕШЕНИЕ

№ 7365

гр. София, 26.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 26.09.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Калина Арнаудова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2755** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба вх. № 7333 от 14.03.2013 г. по описа на административен съд С.-град (АССГ) подадена от К. Ц. Г. срещу заповед № С-656 от 29.10.2012 г. издадена „за“ директор на дирекция „Социално подпомагане“ – С., С., с която на основание чл. 13, ал. 2 от Закона за социалното подпомагане (ЗСП), чл. 4, ал. 5 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика и въз основа на подадена молба-декларация с вх. № С-656 от 05.10.2012 г. и извършен социален доклад на оспорващата е отказана целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2012/2013 г. от 01 ноември до 31 март.

Оспорващата излага, че заповедта е незаконосъобразна. С нея ѝ се отказва целева помощ за отоплителен сезон 2012/2013 г. с мотива, че социален работник не е успял да извърши социална анкета в дома ѝ, тъй като не е била намерена там. Инвалид е, с 94% инвалидност и рядко напуска дома си за повече от 30 минути. Не е намирала уведомления да се яви при социалните служби. В този смисъл смята, че не са изпълнени изискванията на чл. 27 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП). Социалните работници разполагат и телефонния ѝ номер. По изложените в жалбата съображения и по съображения подробно изложени в представени по делото писмени бележки моли съда да отмени оспорената заповед, както и да ѝ присъди направените по делото разноски.

Ответникът – Директорът на дирекция „Социално подпомагане“ – С., С., чрез

процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли съда да я остави без уважение. Сочи, че са изпълнени изискванията на чл. 27 от ППЗСП. Подробни съображения досежно законосъобразността на заповедта излага в представена по делото писмена защита.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С молба-декларация вх. № 656 от 05.10.2012 г. оспорващата е сезирала директора на дирекция “Социално подпомагане” - С. с искане за отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия, в която, наред с изискуемите в молбата обстоятелства е посочила постоянен адрес [населено място] 1111, район „С.”,[жк], [улица], вх. А, ет. 5, ап. 10, тел. 8701984. Към молбата е представено експертно решение № 1933 от 25.07.2011 г. на ТЕЛК за общи заболявания, видно от което въз основа на извършено преосвидетелстване на Г. е определен общ процент на трайно намалена работоспособност в размер на 94% със срок на инвалидността до 01.07.2014 г. Представена е и сметка за платена сума за електроенергия за жилището на оспорващата за периода от 17.08.2012 г. до 27.08.2012 г. в размер на 32, 32 лв.

Представено е удостоверение издадено от Столична община, дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси”, отдел „Местни данъци и такси – С.”, от което се установява, че с декларация по чл. 14 от Закона за местните данъци и такси вх. № 102085 от 10.04.1998 г. Г. е декларирала, че е собственик на ½ ид. части от недвижим имот в [населено място], район „С.”, ж.к. [улица], вх. А, ап. 10, ет. 5.

От страна на административния орган е изготвена справка за доходите на Г. към 31.10.2012 г. за периода м.04 – м.10.2012 г.

Представени са два броя уведомления – приложение 1а към чл. 27, ал. 3 и 4 от ППЗСП до оспорващата. В първото от тях е отразено извършено посещение на 15.10.2012 г. в 12.15 часа. Посочено е, че във връзка с подадената от нея молба-декларация за отпускане на отопление е извършено посещение на посочените в уведомлението дата и час, при което не е намерена в дома ѝ. На основание чл. 27, ал. 3/чл. 27, ал. 4 от ППЗСП следва да се яви в срок от три дни за справка в дирекция „Социално подпомагане”, като приемното време е всеки делничен ден от 09.00 часа до 17.00 часа. Като извършили проверката са посочени социални работници З. С. и Я. Г.. Във второто уведомление с аналогичен текст е отразено извършено посещение на 19.10.2012 г. в 16.30 часа. Посочени са извършили проверката социални работници – З. С. и Д. Г..

От представено извлечение от дневник, в който са описани посещения на социалните работници, се установява, че адреса на жалбоподателката е бил посетен от социални работници, както следва: на 15.10.2012 г. между 11.30 часа и 13.10 часа от социални работници С. и Г.; на 18.10.2012 г. между 15.30 часа и 16.35 часа от социални работници З. С. и Д. С. и на 19.10.2012 г. между 14.30 часа и 17.00 часа от социални работници З. С. и Д. Г..

На 25.10.2012 г. е изготвен е социален доклад по депозираната от Г. молба-декларация с вх. № С-656 от 05.10.2012 г. В доклада социалният работник З. С. е посочила, че г-жа Г. не е намерена на адреса при двете посещения на 15.10.2012 г. в 12.15 часа и на 19.10.2012 г. в 16.30 часа. При направените посещения са оставяни уведомления. Г-жа Г. не се е явила в законоустановените срокове. Не може да бъде извършена обективна социална оценка и да се прецени правото ѝ на целево подпомагане за отопление с електроенергия. Направено е предложение за отказ за отпускане на

помощта.

С оспорената в настоящето производство заповед № С-656 от 29.10.2012 г. издадена „за“ директор на дирекция „Социално подпомагане“ – С., С., на основание чл. 13, ал. 2 от ЗСП, чл. 4, ал. 5 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика и заповед № РД-01-567 от 02.07.2012 г. на МТСП и въз основа на подадена молба-декларация с вх. № С-656 от 05.10.2012 г. и извършен социален доклад на К. Ц. Г. е отказана целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2012/2013 г. от 01 ноември до 31 март. Като мотиви за издаване на административния акт е посочено, че на основание чл. 12, ал. 2 от ЗСП и на основание чл. 4, ал. 3 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика във вр. с чл. 27 от ППЗСП К. Г. не е намерена на посочения в молба-декларация постоянен адрес. Не може да ѝ бъде извършена обективна социална анкета и да се прецени правото ѝ на целево подпомагане за отопление с електроенергия. Заповедта е връчена на оспорващата на 28.12.2012 г.

Представена е заповед № ЧР-5 31 от 26.09.2012 г., видно от която изпълнителният директор на Агенция за социално подпомагане е наредил във връзка с отсъствието на служителя И. Х. М. – Й., заемаща длъжността „директор“ на дирекция „Социално подпомагане“ – С., същата за периода от 22.10.2012 г. до 02.11.2012 г. да се изпълнява от А. З. Г. заемаща длъжността „началник отдел“ в отдел „социална закрила“ в дирекция „Социално подпомагане“ – С..

Заповед № С-656 от 29.10.2012 г. е обжалвана от Г. по административен ред с жалба вх. № 94КК/1 от 10.01.2013 г. по описа на Регионална дирекция за социално подпомагане – С.-град. С решение № РД 01-38 от 24.01.2013 г. издадено от директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С.-град, на осн. чл. 81, ал. 1, чл.93, ал. 1, чл. 97, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 13, ал. 5 от ЗСП, чл. 4, ал. 5 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика и въз основа на подадена жалба с вх. № 94КК/1 от 10.01.2013 г. на К. Ц. Г. е отхвърлена жалбата ѝ и е потвърдена заповед № С-656 от 29.10.2012 г. на директор на дирекция „Социално подпомагане“ – С. за отказ на целева помощ за отопление на основание чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика във вр. с чл. 27, ал. 5 от ППЗСП, като са изложени подробни мотиви за това. Решението е връчено на Г. на 27.02.2013 г.

В хода на настоящето производство са разпитани свидетелите З. А. С. и Ч. Й. Т.. От показанията на свидетелката З. С. – социален работник в дирекция „Социално подпомагане“ – С., се установява, че във връзка с подадена молба-декларация от К. Г. за отопление, на 15.10.2012 г. около обяд, заедно с колежката си Я. Г., са посетили адреса на оспорващата на [улица], за да бъде извършена обективна социална оценка и анкета. На посочената дата не успели да влязат в блока. Звънецът не работел. Звънели на другите звънци, но никой не им отговорил вратата. Оставили съобщение на входната врата на блока. Тя и колежката ѝ Д. С. направили второ посещение на адреса на 18.10.2012 г. Отново звънецът за входната врата на блока не работел и стояли пред блока в рамките на 5-10 минути. След това от входа излязла жена, която се държала грубо с тях, но в крайна сметка ги допуснала да влязат във входа на блока. Отишли директно на входната врата на апартамента на г-жа Г., на 5 етаж. Звънели, но никой не им отговорил и тогава поставили на самата врата второ съобщение – уведомление за посещаване на адрес. На 19.10.2012 г. свидетелката отново отишла на адреса с колежката си Д. Г. около 16,30 ч. и отново не успели да влязат във входа. На

26.10.2012 г. отишли на четвърто посещение в дома на оспорващата в следобедните часове, с колежката Д. С., като отново не успели да влязат. Звънели на всички звънци и никой не им отговорил. На звънеца на г-жа Г. през целия посочен по-горе период пишело, че не работи. Междувременно, свидетелката звъняла на стационарния домашен телефон на Г. с номер 872 64 47 през и извън работното си време, но никой не ѝ отговорил. В крайна сметка поставили две съобщения. Първото на входната врата на блока при първото посещение на 15.10.2012 г. а второто на 18.10.2012 г. на входната врата на апартамента.

От показанията на свидетеля Ч. Й. Т. се установява, че през последните 3-4 години стационарния телефон на Г. не е сменян. В останалата си част от показанията не се установяват релевантни за спора факти, поради което същите не следва да бъдат обсъждани.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 3 вр. с ал. 1 от АПК преклузивен 14 - дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед, на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че същата е издадена от компетентен орган, при условията на заместване, в кръга на предоставените му от закона правомощия, в предписаната от закона форма, но в нарушение на административнопроизводствените правила. В резултат на това е издаден незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен.

В ЗСП, е предвидена възможност за отпускане на месечни, целеви и еднократни социални помощи, а условията и редът за предоставянето на социалните помощи, както и прекратяването им са уредени с ППЗСП, както и с други подзаконови нормативни актове. Условията и редът за отпускане на целева помощ за отопление на лица и семейства през отоплителния сезон са регламентирани в Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление (Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г., Наредбата). Нормата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата регламентира условията на които следва да отговарят лицата за отпускане на посочената целева помощ, а чл. 4, ал. 1 от Наредбата – процедурата за отпускане на помощта. Съгласно чл. 4, ал. 1 и ал. 3 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г., лицата и семействата подават молба-декларация по образец в дирекции „Социално подпомагане“ по постоянен адрес. В срок до 20 дни от подаване на молбата социален работник извършва социална анкета и изготвя социален доклад по чл. 27 ППЗСП, съдържащ мотивирано предложение за отпускане или отказ на целева помощ. Социалната анкета е дейност, по установяване наличието на условията за упражняване на правото на социално подпомагане, извършвана от социални работници в дирекция “Социално подпомагане”, която се изразява в проверки на място, в проучване на документация и събиране на информация с цел установяване наличието на условията за упражняване на правото на социално подпомагане (пар. 1, т. 11 от Допълнителните разпоредби към ЗСП). Социалният работник извършва социална анкета по установения от чл. 27 от ППЗСП ред и след като вземе предвид всички констатирани обстоятелства от социален, семеен, битов и здравен характер, отнасящи се до възможността за самоиздръжка и/или помощ от лица, задължени по

закон да осигуряват издръжка, прави предложение за отпускане или отказ на помощта, за нейния вид и размер. Следователно, изготвянето на социална анкета е задължителен етап в административното производство по отпускане на социални помощи, а посочените в чл. 27, ал. 2 от ППЗСП обстоятелства очевидно не могат да бъдат установени без посещение на социалния работник в дома на подалото молба за социална помощ лице. В нормата на чл. 27, ал. 2 до ал. 5 от ППЗСП е регламентирано, че социалната анкета се провежда в дома на лицето или семейството по постоянен адрес. В случай че поради отсъствие на лицето или семейството социалната анкета не може да бъде извършена, социалният работник оставя уведомление по образец съгласно приложение № 1а, в което се определя 3-дневен срок на лицето да се яви в дирекция "Социално подпомагане" за справка. Ако в посочения срок лицето не се яви, се прави повторно посещение в дома и ако лицето или семейството отново не може да бъде намерено, се оставя второ уведомление с указан 3-дневен срок за явяване в дирекция "Социално подпомагане". Ако и в този срок лицето не се яви за справка в дирекция "Социално подпомагане", социалният работник прави мотивирано предложение за отказ поради невъзможност за извършване на социална анкета.

В настоящия случай не може да се направи безспорен извод, че регламентираната в чл. 27 от ППЗСП процедура е спазена. Съдът намира за безспорно установено, от представеното по делото извлечение от дневник и показанията на свидетелката З. С., че адресът на оспорващата е бил посещаван от социални работници на дирекция „Социално подпомагане” – С., включително на 15.10.2012 г., на 18.10.2012 г. и на 19.10.2012 г., както и, че на адреса са оставени две уведомления приложение 1а към чл. 27, ал. 3 и 4 от ППЗСП. На 15.10.2012 г. служителите на дирекция „Социално подпомагане” – С., след като не са успели да влязат в блока на оспорващата, са оставили уведомление на входната врата на блока. Съгласно посоченото в него оспорващата е разполагала с 3-дневен срок да се яви за справка в дирекция „Социално подпомагане”. Този срок е започнал да тече на 16.10.2012 г. и е изтекъл на 18.10.2012 г. Видно от показанията на свидетелката С., на третия ден от посочения срок, но преди изтичането му тя, заедно с друга служителка на дирекция „Социално подпомагане” отново е посетила адреса на оспорващата и след като Г. не е открита, е поставено второ уведомление на входната врата на апартамента й. Според показанията на свидетелката оставените уведомления на адреса на оспорващата са две и са поставени на 15.10.2012 г., на 18.10.2012 г. Предвид това съдът приема, че представеното по делото уведомление за извършено посещение на 19.10.2012 г., независимо, че е адресирано до Г., не е оставено на адреса й при извършеното посещение от социалните работници на тази дата. С извършването на повторно посещение и поставянето на второ уведомление преди изтичане на срока по чл. 27, ал. 3 от ППЗСП от страна на социалните работници е съкратен нормативно предвиденият в нормата 3-дневен срок за явяване на оспорващата за справка в дирекция "Социално подпомагане".

С оспорената заповед административният орган не е разгледал молбата-декларация по същество, а е отказал отпускане на помощта единствено предвид обстоятелството, че при посещението на постоянния адрес лицето не е било открито. В подадената молба-декларация заявителката на социалната помощ е посочила и номер на стационарен телефон за осъществяване на връзка. За социалните работници от дирекция "Социално подпомагане" - С. не е съществувала обективна пречка да уведомят лицето за датата на предстоящата социална анкета и след това да го посетят

на постоянния му адрес, за да се установят всички обстоятелства от социален, семеен, битов и здравен характер, отнасящи се до възможността за самоиздръжка и/или помощ от лица, задължени по закон да осигуряват издръжка. В случая от показанията на свидетелката С. се установява, че тя се е опитвала да осъществи връзка с оспорващата, но не на посочения в молбата-декларация телефон за контакт, а на предходен заявен от Г. телефон, който не е актуален. Горното налага извод, че процесната заповед е издадена при неспазване на принципа на служебното начало, закрепен в чл. 9, ал. 2 от АПК, и в нарушение на административнопроизводствените правила по чл. 35 и чл. 36 от АПК. Тя е издадена, без предварително да са изяснени всички релевантни факти и обстоятелства от значение за случая и при несъбиране на всички доказателства, нужни за пълното им изясняване.

Предвид изложеното заповедта следва да бъде отменена, а делото да се върне като преписка на административния орган – за ново произнасяне по подадената от Г. молба-декларация. При новото разглеждане на молба-декларацията административният орган следва, след като извърши социална анкета, да установи налице ли са условията по чл. 2 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, чл. 10 и 11 от ППЗСП, по отношение на оспорващата с оглед поисканата социална помощ за отопление. Предвид констатираните трудности при осъществяване на контакт с оспорващата, на същата следва да се напомни, че в съответствие с предвидената в чл. 36, ал. 2 от АПК регламентация, следва да окаже съдействие на административния орган, като осигури достъп до жилището си, с цел изпълнение на предвидените в чл. 27 от ППЗСП действия по извършване на социална анкета.

При този изход на спора заявеното от оспорващата искане за присъждане на разноски се явява основателно. На основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съдът следва да осъди ответника да възстанови от бюджета си направените от оспорващата разноски по делото в размер общо на 12, 50 лв., от които - 10, 00 лв. - за заплатената от нея държавна такса и 2, 50 лв. – за снабдяване с копия от съдържащи се в делото документи.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 42-ри състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба подадена от К. Ц. Г. заповед № С-656 от 29.10.2012 г. издадена „за“ директор на дирекция „Социално подпомагане“ – С., С., с която на основание чл. 13, ал. 2 от ЗСП, чл. 4, ал. 5 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. и въз основа на подадена молба-декларация с вх. № С-656 от 05.10.2012 г. и извършен социален доклад на оспорващата е отказана целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2012/2013 г. от 01 ноември до 31 март.

ИЗПРАЩА преписката на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – С. за ново произнасяне по подадената от К. Ц. Г. молба-декларация с вх. № С-656 от 05.10.2012 г., при съобразяване на дадените в настоящето решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА директора на дирекция „Социално подпомагане“ - С., да възстанови от бюджета на дирекция „Социално подпомагане“ - С. на К. Ц. Г., с адрес [населено място], [населено място], район „С.“, [улица], вх. А, ет. 5, ап. 10, сума в размер на 12, 50 лв. (дванадесет лева и петдесет стотинки), представляваща направени от нея разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: